

napégett vállam pántba vág
terzettként cseng a fényben nyakéked
ékes az ég – nyilosván – a te kéked
a reggel egy korty kávéra átjár

s hogy a cím is értelmet nyerjen:
ahogy esik úgy suppan.

tkp:
régebb még a slims is
annyi füstöt csalt ki
belőle amennyitől rettegek
ha ablakot nyitnak a reggelek.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Vass Ákos Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat